

retspleje, idet retsplejelovens almindelige bestemmelser vil finde anvendelse, jf. nærmere punkt 4.

Der vurderes fortsat at være behov for at opretholde særlige regler for bl.a. varetægtsfængsling og ransagning i militære straffesager, men betingelserne for at kunne foretage disse indgreb er i videst muligt omfang søgt tilnærmet de betingelser, der gælder efter retsplejeloven. Der henvises herom til punkterne 3.4. og 3.5. Herudover foreslås navnlig ud fra sikkerhedsmæssige synspunkter nogle nye bestemmelser indført, jf. nærmere punkterne 3.6. og 3.7.

Betænkningen om den militære straffelov, retsplejelov og disciplinarlov har været i høring ved en række myndigheder og organisationer, jf. punkt 7. Der er generelt tilslutning til udvalget om den militære straffelov og retsplejeordnings forslag til en ny militær retsplejelov.

Lovforslaget er på denne baggrund udformet i overensstemmelse med udvalget om den militære straffelov og retsplejeordnings udkast til militær retsplejelov, idet der dog er foretaget enkelte justeringer i §§ 4, 5, 7, 9, 12 og 13. Ved henvisninger til "betænkningen" menes betænkning nr. 1435/2004 om den militære straffelov, retsplejelov og disciplinarlov.

3.2. Strafpålæg

Militære straffesager kan efter de gældende regler afgøres ved strafpålæg i form af irettesættelse og bøder, jf. militær retsplejelov § 29, stk. 1. Indtil 1. juli 2001, hvor hæftestrafpen blev ophævet, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af retsplejeloven, kunne auditøren desuden pålægge straf af hæfte indtil 30 dage.

For så vidt angår den særlige militære strafart irettesættelse foreslås denne ophævet, jf. forslaget til militær straffelov. Adgangen til strafpålæg ville i givet fald herefter alene omfatte straf af bøder.

At auditøren og militære myndigheder administrativt kan sanktionere pligtstridig adfærd med straf og disciplinarmidler, skyldes især hensynet til disciplinen, idet det efter omstændighederne er nødvendigt umiddelbart i forbindelse med forseelsen eller snarest muligt herefter ved en sanktion at kunne markere, at der er tale om en adfærd, som er uacceptabel ikke blot over for den pågældende, men også i forhold til den øvrige del af personellet.

Efter retsplejeloven § 924, stk. 1, kan en bødesag afgøres ved, at anklagemyndigheden tilkendegiver over for den sigtede, at "sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist at betale en i bødeforlægget angivet bøde". Beta-

ler sigtede ikke den forelagte bøde, må sagen indbringes for retten til afgørelse, hvis anklagemyndigheden vælger at opretholde sigtelsen.

Bøder pålagt efter militær retsplejelov og bøder, der forelægges den sigtede efter de almindelige regler i retsplejeloven, er, hvis den sigtede ikke kan acceptere den udenretlige afgørelse, først endelige, når rettens afgørelse foreligger. Markeringen af, at der er begået et strafbart forhold, ligger ved bødepålæg i selve afgørelsen, mens den tilsvarende tilkendegivelse ved bødeforlæg fremgår af, at bøden snarest efter forseelsen forelægges skriftligt for den pågældende. I begge tilfælde tilkendegives det således umiddelbart den sigtede, at den pågældende har gjort sig skyldig i en lovovertrædelse, og at dette har en strafferetlig konsekvens.

Såvel bøder pålagt efter militær retsplejelov som bødeforlæg efter retsplejeloven kan prøves af domstolene. Den eneste reelle forskel er spørgsmålet om, hvem der skal tage initiativet til at indbringe sagen for retten, hvis den sigtede ikke accepterer resultatet. Ved bødepålæg skal den pågældende selv forlange bøden indbragt for retten. Den, der efter retsplejelovens almindelige regel har fået forelagt en bøde, skal blot undlade at betale, hvorefter det er anklagemyndigheden, der skal tage initiativ til at indbringe sagen for retten ved at udfærdige anklageskrift.

Udvalget om den militære straffelov og retsplejeordning har fundet, at der ikke i dag kan påvises afgørende hensyn, der kan begrunde en opretholdelse af adgangen for militære chefer til at kunne pålægge bøder i militære straffesager ikke mindst henset til, at det samtidig foreslås, at adgangen til at anvende disciplinarmidler bevares for militære chefer, herunder med mulighed for at kunne pålægge disciplinarbøder, jf. herved forslaget til militær disciplinarlov.

Udvalget foreslår derfor, at adgangen til strafpålæg ophæves.

Der henvises nærmere til betænkningen, side 255 og side 257 - 258.

3.3. Kompetencen til at behandle militære straffesager

Efter den gældende bestemmelse i militær retsplejelov § 13 har både militære foresatte og vagthavende samt auditøren kompetence til at efterforske militære straffesager og til i disse sager at anvende de tvangsindgreb, som politiet efter retsplejeloven kan anvende under efterforskningen af almindelige straffesager.

Udvalget om den militære straffelov og retsplejeordning foreslår, at alene den militære anklagemyndighed som udgangspunkt skal have kompetence til at efter-